

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Frisch Ügyvédi Iroda (**cím**, ügyintéző: dr. Frisch Gábor pártfogó ügyvéd) által képviselt felperes neve (**felperes címe**) felperesnek, az **alperesi képviselő (cím)** által képviselt alperes neve (**alperes címe**) alperes ellen bírósági jogkörben okozott kár megtérítése iránt indított perében a Budapest Környéki Törvényszék 2019. január 31. napján meghozott 22.P.20.097/2018/22. számú ítélete ellen a felperes részéről 23. sorszám alatt előterjesztett és 31. sorszám alatt indokolt fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A le nem rótt forint 128.000 (Százhuszonnyolcezer) forint eljárási illetéket az állam viseli. A felperest képviselő pártfogó ügyvéd munkadíjának viselésére az állam köteles.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

I.

2011. június 22. napján **K.L.** a ... Bíróság előtt jelen per felperesével szemben végrehajtás megszüntetése iránt keresetet terjesztett elő. 2011. június 27. napján a ... Bíróság .../2011/2. számú végzésével megállapította illetékességének hiányát és a felperes keresetlevelét a ... Kerületi Bírósághoz tette át. A végzés 2011. augusztus 26. napján emelkedett jogerőre.

Az iratok 2011. szeptember 16. napján érkeztek a ... Kerületi Bíróságra. 2011. október 4. napján az alperes a személyes költségmentesség engedélyezéséhez szükséges nyomtatványt megküldte **K.L.**-nak, majd 2011. október 18. napján a tárgyalás kitűzéséről intézkedett, felhívta a végrehajtót, hogy nyilatkozzon a költségigényét illetően. Értesítette a végrehajtót a tárgyalás időpontjáról. A 2011. november 7. napján megtartott tárgyaláson a felperes akként nyilatkozott, hogy **K.L.**-nak nincsen tartozása, a folyamatos gyermektartásdíjat fizeti. Alperes a tárgyalást elhalasztotta, felhívta jelen per felperesét, hogy a tárgyaláson felmutatott bejelentéseket és az azokhoz kapcsolódó postai igazolásokat csatolja. Tájékoztatta a feleket arról, hogy intézkedik az eljáró végrehajtó megkeresése iránt azzal összefüggésben, hogy milyen tartozást tart nyilván az adós terhén. Az alperes a végrehajtót 2011. november 15. napján kereste meg. Közölte, hogy az adatokra a 2011. november 15. napján megtartott tárgyaláson van szüksége. A felperes és a végrehajtó a felhívásnak eleget tett. A ... Kerületi Bíróság a 2011. december 19-én megtartott tárgyaláson 11. sorszámú ítéletével a

.../2011. számú végrehajtást megszüntette. Kötelezte **K.L.-t**, hogy fizessen meg a végrehajtónak 39.075 forint végrehajtási költséget. Az elsőfokú ítélet ellen **K.L.** fellebbezést terjesztett elő. A alperes neve, mint másodfokú bíróság a tárgyalás kitűzéséről 2012. február 10. napján intézkedett, majd 2012. július 3-án meghozott .../2012/5. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátaira tekintet nélkül hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot a végrehajtási költség tekintetében a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította. Rámutatott, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást a végrehajtási költségek tárgyában nem tárta fel, a végrehajtás pedig nem szüntethető meg a végrehajtási költségek megállapítása nélkül, mert a végrehajtás ebben az esetben a költségekre folyamatban marad.

Az iratok 2012. július 23. napján érkeztek meg a ... Kerületi Bíróságra. 2012. augusztus 1. napján .../2012/2. számon alperes felhívta a végrehajtót az ügyben keletkezett iratok, valamint a költségeiről, díjáról az azokat megalapozó körülményekről és az általa lefolytatott eljárási cselekményekről szóló nyilatkozatok megküldésére. 2012. augusztus 15-én a végrehajtó a végzésben foglalt felhívást részben teljesítette. 2012. szeptember 6-án alperes 4. sorszámu végzésében felhívta **K.L.-t**, hogy a személyes költségmentessége felülvizsgálata érdekében újból igazolja jövedelmi, vagyoni viszonyait. Ugyanezen a napon a tárgyalás kitűzéséről intézkedett, annak időpontját 2012. október 3. napjában határozta meg. Beszerezte a végrehajtó nyilatkozatát. 2012. szeptember 28-án **K.L.** a ... Kerületi Bíróság kizárását kérte és alperesként perbe hívta dr. **F.Gy.-t**. A 2012. október 3-án megtartott tárgyaláson alperes 17.P.22.879/2012/12/I. számú végzéssel dr. **F.Gy.** perbehívása vonatkozásában a pert megszüntette, majd a tárgyalást elhalasztotta. Rendelkezett a felperes kizárás iránti kérelme elbírálása érdekében az iratoknak a alperes nevere történő felterjesztéséről. A 2013. január 10. napján tartott tárgyalást azért halasztotta el, mert az iratok nem érkeztek vissza. A alperes neve 2013. február 1. napján .../2012/2. számú végzésében a ... Kerületi Bíróságnak és bíráinak a kizárását megtagadta. **K.L.t** 80.000 forint pénzbírsággal sújtotta. A végzés 2013. március 1. napján érkezett meg az elsőfokú bírósághoz.

Az alperes 2013. február 20. napján intézkedett a tárgyalás kitűzéséről, azt a tárgyalási időköz lerövidítésével 2013. március 8. napjában határozta meg. A felperes a kitűző végzést 2013. március 8. napján vette át. A 2013. március 8-án 11 óra 30 perckor megkezdett tárgyaláson alperes megállapította, hogy szabályszerű idézés ellenére a felek nem jelentek meg, majd a tárgyalást berekesztette és meghozta a .../2012/22. számú ítéletet. Ebben a végrehajtást megszüntette és kötelezte **K.L.-t** a végrehajtó költségeinek a megfizetésére. 2013. április 10. napján **K.L.** kijavítás iránti kérelmet és az ítélet ellen fellebbezést terjesztett elő. Felperes 2013. április 18. napján az ítélet kiegészítését kérte, mert álláspontja szerint **K.L.** kiterjesztette a keresetet a **d-i** ingatlanon fennálló jelzálogjog törlésére is, erről azonban a bíróság nem rendelkezett. Erre tekintettel 2013. május 22-én alperes kiegészítő ítélet hozatala érdekében tárgyalást tűzött ki 2013. június 26. napjára. 2013. május 24. napján **K.L.-t** a kiegészítéssel érintett kereset hiányainak pótlására hívta fel. 2013. június 26. napján alperes meghozta a .../2012/40. számú kiegészítő ítéletet, az ítélettel el nem bírált körben a keresetet elutasította. 2013. július 12. napján **K.L.** a kiegészítő ítélettel szemben fellebbezést terjesztett elő. Az alperes az iratok felterjesztéséről 2013. július 16. napján intézkedett. 2014. január 14-én a alperes neve, mint másodfokú bíróság .../2013/10. számú végzésével az elsőfokú bíróság 22. sorszámu ítéletét fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátaira tekintet nélkül hatályon kívül helyezte, az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására, újabb határozat hozatalára utasította. Elrendelte, hogy a pert az elsőfokú bíróság másik tanácsa tárgyalja.

2014. május 28-án a alperes neve a ... Kerületi Bíróságot a per elbírálásából kizárta, mert a ... Kerületi Bíróság bírái nyilatkozatuk szerint az időközben megindult perre tekintettel elfoglultnak tartották magukat. Az alperes az eljárásra a ... Kerületi Bíróságot jelölte ki.

A ... Kerületi Bíróságra az iratok 2014. június 27. napján érkeztek meg. Az alperes a feleket a .../2014/3. számú végzésben eljárási jogaikról tájékoztatta, majd 2014. szeptember 22. napján tárgyalás kitűzéséről intézkedett. A 2014. október 8-ára kitűzött tárgyalás megtartásának akadálya az volt, hogy jelen per felperesének tértivevénye nem érkezett vissza, a kézbesítés szabályszerűsége nem volt megállapítható. Az alperes a tárgyalást 2014. november 6-ára halasztotta. 2014. november 6. napján a tárgyalás megtartásának ismételt akadálya az volt, hogy a felperes tértivevénye nem érkezett vissza. A következő, 2014. december 12. napján megtartott tárgyaláson a felek szabályszerű idézés ellenére nem jelentek meg. A bíróság megállapította, hogy az eljárás a Pp. 137. § (1) bekezdés b) pontja alapján szünetel, majd jelen per felperesének igazolási kérelmét a 14. sorszámu végzésével elutasította. A végzés 2015. március 16. napján jogerőre emelkedett. Ezután a ... Kerületi Bíróság .../2015/2. számú végzésével a .../2014/13. számú végzést akként javította ki, hogy az eljárás szünetelésére vonatkozó rendelkezést mellőzte és a pert a Pp. 370/A. § (2) bekezdés alapján megszüntette. A alperes neve, mint másodfokú bíróság .../2015/4. számú, 2016. február 18-án meghozott végzésével az elsőfokú bíróság végzését hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot a per további tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította. Rámutatott, a kijavítás és a szünetelés megállapítása is törvényellenes volt.

A folytatódó eljárásban az alperes az első tárgyaláson, 2016. május 26-án ítéletet hozott, a végrehajtást megszüntette, a peres feleket egyetemlegesen kötelezte 39.075 forint végrehajtási költség megfizetésére. Az ítélettel szemben **K.L.** fellebbezést, kijavítást és részletfizetés iránti kérelmet, jelen per felperese fellebbezést terjesztett elő. A peres felek 2016. november 3. napján közösen kérték a tárgyalás elhalasztását, ezért a másodfokú bíróság 2016. november 24-én a 2016. december 8-ra kitűzött tárgyalást elhalasztotta, új hatánapként 2017. március 9-ét határozta meg. 2017. március 7. napján **K.L.** bejelentette, hogy a tárgyaláson megjelenni nem tud, kérte annak távollétében történő megtartását. Közölte, hogy tudomása szerint jelen per felperese sem tud megjelenni. 2017. március 13. napján az alperes megkereste a ... Zrt.-t annak közlése érdekében, hogy a 13. sorszámu végzés kézbesítésére mikor került sor, illetve a kézbesítésének mi volt az akadálya. A 2017. március 9-én megtartott tárgyaláson az alperes az idézés szabályszerűségét megállapítani nem tudta, mert a kitűző végzés vétíve nem érkezett vissza, nem volt megállapítható, hogy idézése szabályszerű volt-e. A másodfokú bíróság a tárgyalást 2017. április 25-re halasztotta. A ... Zrt. az alperest 2017. április 21. napján tájékoztatta arról, hogy a hivatalos iratot a posta 2016. december 20. napján a felperes édesanyja részére kézbesítette, póttértivevényt küldött. Az alperes végül 2017. április 25-én hozta meg a .../2016/20. számú ítéletét, amely szerint az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, fellebbezett rendelkezéseit pedig helybenhagyta. **K.L.** a jogerős ítélet ellen felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő 2017. május 30-án. A Kúria .../2017/6. számú, 2018. július 7-én kelt végzésével **K.L.** felülvizsgálati kérelmét hivatalból elutasította.

II.

2012. május 4-én a felperes keresetet terjesztett elő a alperes neven .../2012. ügyszámon a ... Önkormányzat Polgármesteri Hivatal alperes ellen. Az elsőfokú bíróság az első tárgyalást 2012. október 16-ra tűzte ki, intézkedett az iratok beszerzéséről. Az alperes a 2012. október 16-ra kitűzött tárgyalást hivatalból elhalasztotta, új hatánapként 2012. október 29. napját határozta meg. Az első tárgyaláson a felperes a keresetet megváltoztatta, erre tekintettel az alperes a tárgyalást 2013. március 5. napjára halasztotta. A 2013. március 5. napján megtartott tárgyaláson .../2012/17. számon meghozott végzésében az alperes megállapította, hogy az eljárás 2013. január 1-jén a per alperesének jogutódja perbelépéséig, vagy perbevonásáig félbeszakadt. A végzés 2013. április 5-én fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett. A felperes 2015. február 19-én a bírósághoz érkezett

beadványában kérte a per folytatását. Közölte, hogy a jogutód a A bíróság a 2015. február 24-én kelt végzésében felhívta a felperest, hogy a jogutódlást igazolja. A felperes 2015. április 8. napján érkezett beadványában igazolási kérelmet terjesztett elő. Az eljárás szabálytalanságát a felperes 2016. május 11. napján sérelmezte. Az alperes 25. sorszámú végzésében, 2016. május 19-én a 17. sorszámú félbeszakadást megállapító végzését a Pp. 112. § (4) bekezdés alapján megváltoztatta és az eljárás félbeszakadásának megállapítását mellőzte, intézkedett az iratok új számra lajstromozásáról.

Az eljárás .../2016. számon folytatódott. Az alperes 2016. június 9-én tájékoztatta a felperest, hogy az alperes jogutódja a ... Kormányhivatala ... Hivatala. Felhívta, nyilatkozzon, hogy a jogutódot perbe kívánja-e vonni, továbbá a jogelőd, azaz a polgármesteri hivatal perből való elbocsátásához hozzájárul-e. Tájékoztatta, hogy amennyiben nem nyilatkozik, úgy tekinti, hogy a jogutódot nem kívánja perbe vonni. A felperes a 2016. július 12-én kelt beadványában vitatta a jogutódlás tényét, kifejtette ezzel kapcsolatos jogi álláspontját. 2016. november 27-én bejelentésében előadta, hogy a perben sérelmezett események megtörténtek a ... Gyámhivatal volt köteles helytállni, ezen pedig nem változtat az a körülmény, hogy ugyanezen gyámhivatal esetleges később elkövetett jogsértéseiért már a kormányhivatal köteles helytállni. Az alperes a 2016. november 29-ére kitűzött tárgyalást elhalasztotta a felperes személyes költségmentességének felülvizsgálata, a felperest egyértelmű kereset előterjesztésére hívta fel. A 2017. január 19-én tartott tárgyalást a felperes személyes meghallgatása érdekében halasztotta el, a felperest személyes megjelenés kötelezettségével idézte. A 2017. március 21. napján megtartott tárgyaláson a felperes személyes meghallgatását foganatosította, majd a feleket bizonyítási indítványaik előterjesztésére hívta fel, ismételten felhívta a költségmentesség megvonásának terhe mellett az igazolásai benyújtására. A 2017. május 18-i tárgyalást a gyámhivatali iratok megérkezésének hiánya miatt halasztotta el az alperes. A 2017. augusztus 31-én tartott tárgyaláson a bíróság megállapította, hogy a felperes tértivevénye a tárgyalás napjáig nem érkezett vissza, nem állapítható meg az idézés szabályszerűsége. 2017. november 2. napjára kitűzött tárgyalást hivatalból 2017. október 31. napjára halasztotta. A bíróság ezen a tárgyaláson hozta meg a .../2016/26. számú ítéletet, amelyben a felperes keresetét elutasította, a felperest perköltség megfizetésére kötelezte. Az elsőfokú bíróság ítélete fellebbezés hiányában 2018. január 3-án jogerőre emelkedett.

A felperes a Pp. 2. § (3) bekezdése alapján a két eljárásra alapozva 800.000-800.000 forint, összesen 1.600.000 forint, és ennek a jogerőre emelkedésétől számított törvényes mértékű késedelmi kamatai megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Állítása szerint sérült az ügyek észszerű időn belüli elbírálásához való joga.

A végrehajtás megszüntetése iránti perrel összefüggésben sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság az első ítéletének meghozataláig a kitűzéstől számítva 2 hónap telt el, és az áttétel is hosszú időt vett igénybe. A hatályon kívül helyező végzés 2012. július 3-i időpontjától az újabb ítélet hozataláig, 2013. március 8-ig aránytalanul hosszú idő telt el, figyelembe véve azt, hogy a bíróságnak csak a végrehajtó költségeiről kellett rendelkeznie. Elfogadhatatlannak tartotta, hogy a másodfokú eljárásokban nem vették figyelembe a soronkívüliség követelményét és még a hagyományos eljárásokra előírt 4 hónapos törvényi határidőt is túllépték mind a négy felülbírálat során a bíróságok. Alperes több, mint hat év elteltével hozott jogerős ítéletet. Hat évig lebegett a feje felett az eljárás, a bizonyítékok elenyésztek. Az elhúzódás miatt nincs meg a tervezhetőség, a jogban való bizalom. A személyiségi jog megsértésével összefüggő perben az első tárgyalás kitűzésére és megtartására is jelentős késedelemmel került sor. A bíróság akkor közölte vele, hogy a per az alperes jogutódjának perbevonásáig félbeszakad, amikor jogi képviselte megszűnt. A kérése ellenére sem került sor a per folytatására. A folytatólagos tárgyalás kitűzésére három év elteltével került sor. A per 2017. végén fejeződött be öt és fél év után. A pereskedés számára stresszállapotot jelentett.

Az alperes a kereset elutasítását, a felperes perköltségben való marasztalását kérte. Arra hivatkozott, hogy a Pp. 2. § (1) bekezdése és a Pp. 2. § (3) bekezdése által megfogalmazottak megvalósulását nem eljárási szakaszokon vagy eljárási cselekményenként kell értékelni, hanem a per egészére tekintettel kell állást foglalni. Az egyes eljárási cselekmények esetleges elhúzódása, elmulasztása miatt a Pp. 114/A. § szerinti kifogás előterjesztésének van helye. Előadta, hogy az észszerű pertartam nem pusztán az eljárási szabályok által körülhatárolt, a törvényi határidők pontos betartásával kimérhető pertartam. Ennek megsértését nem a törvényi határidőkhöz képest napokban vagy hetekben esetlegesen kimutatható mulasztások jelentik, hanem azok a magyarázat és indok nélkül hosszabb inaktív időszakok, amikor nem történik eljárási cselekmény. Ilyen inaktív szakasz az alperesi álláspont szerint az eljárás tárgyát képező perben nem volt. A felperes maga is hozzájárult magatartásával az eljárások elhúzódásához, a keresetlevelet nem az illetékes bíróság előtt terjesztette elő, a bejelentések megtételével a felperes késlekedett vagy azt elmulasztotta. Álláspontja szerint az alapjogi sérelemre alapított igény nem azonosítható az egyes eljárási szabályok esetleges megsértésével. Az eljárási szabályok megsértésének a vizsgálata másodfokú eljárásban valósulhat meg. Valamely eljárásjogi határidő be nem tartása vagy valamilyen eljárási hiba nem jelenti automatikusan az alapjogi sérelem bekövetkeztét. Az alapul szolgáló per egészét kell vizsgálni az alapjogi sérelem megvalósulása szempontjából, alapjogi sérelem hiányában viszont a bíróság felelőssége a méltányos elégtétel vonatkozásában nem áll fenn.

Vitatta a kereset összecszerúségét is. Álláspontja szerint az végrehajtás megszüntetése iránti perben az elsőfokú eljárás során olyan jelentős késedelem nem volt, ami a felperes igényét megalapozná. Hivatkozott arra, hogy az alapügyben eljáró felek folyamatosan mulasztottak, a tárgyaláson nem jelentek meg, a bíróság felhívásának nem tettek eleget, amikor az eljárás megszüntetésre került csupán akkor éltek fellebbezési jogukkal. Az eljárásnak nem volt olyan szakasza, amelyben a felek nem mulasztottak volna, és ezzel az eljárás időtartamához maguk is hozzájárultak. A felek passzív magatartása miatt nehezen lefolytatható eljárásban a másodfokú bíróság által az eljárás tisztességes lefolytatásához való jog érvényesülése végett alkalmazott hatályon kívül helyező döntés kizárja a másik alapjog, a per észszerű időn belül történő befejezéséhez való jognak a sérelmét.

A személyiségi jog megsértése iránti perben a folyamatban volt ügygel kapcsolatban kiemelte, hogy a keresetlevél 2012. május 4-én történő megérkezését követően több intézkedés is történt. Az első tárgyaláson, 2012. október 29-én a felperes keresetét megváltoztatta, ezért került sor a tárgyalás elhalasztására. A bíróság ezt követően megállapította, hogy az eljárás az alperes jogutódjának perbelépéséig vagy perbevonásáig félbeszakadt, egyik fél sem élt ez ellen fellebbezéssel. A felperes csupán évekkel később nyújtott be eljárási kifogást arra hivatkozással, hogy szerinte mégsem állnak fenn az eljárás félbeszakadásának feltételei. Kiemelte, hogy az eljárás félbeszakadását megállapító végzés fellebbezhető végzés volt, a felperest ért sérelem rendes jogorvoslattal orvosolható lett volna, ezzel azonban a felperes nem élt, így az eljárás elhúzódására alappal nem hivatkozhat.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. A 96.000 forint le nem rótt illetékről akként rendelkezett, hogy az az állam terhén marad. A kereset elbírálásánál felhívta a Pp. 2. § (1), (2), (3) bekezdését, az Alkotmánybíróság 8/1992. (I. 30.) AB határozatot, az 1/1998. Polgári jogegységi határozatot, a KGD1994. 68. számú eseti döntést, a alperes neve Polgári Kollégiumának 2016.EI.II.F.2/23. számú emlékeztetőjét, a Kúria .../2014/9. számú végzését.

I.

A végrehajtás megszüntetése iránti perrel kapcsolatosan az alábbiakat fejtette ki. Tényként állapította meg, hogy a végrehajtás megszüntetési per jogerősen 2017. április 25-én, tehát közel 6 év után fejeződött be. A bíróság a per teljes tartalmát figyelembe véve azt vizsgálta, hogy milyen okok eredményezték az eljárás adott módon történő alakulását. Az ügyben több bíróság járt el.

Illetékesség hiánya okán a ... áttette a pert a ... Kerületi Bírósághoz. Az a bíróság hiánypótlás iránt intézkedett, végrehajtót keresett meg a tartozás összegének tisztázása érdekében. Két tárgyalás tartását követően hozott ítéletet. Az első hatályon kívül helyezést követően folyamatosan intézkedett, a végrehajtót nyilatkoztatta, iratokat szerzett be, a felperes jövedelmi, vagyoni viszonyait újból igyekezett feltárni. **K.L.** újabb személyt perbe hívott, az egész bíróság ellen kizárási indítványt terjesztett elő. Emiatt szükséges volt az iratoknak a alperes nevére történő felterjesztése. Az iratok hiánya akadálya volt a következő határnapon a tárgyalás megtartásának. A alperes neve megtagadta a ... Kerületi Bíróságnak a kizárását, **K.L.-t** pedig pénzbírsággal sújtotta. Mindezen időpontig tehát az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az alperes terhére nem volt megállapítható az eljárás elhúzódása.

A ... Kerületi Bíróság a 2013. március 8-án tartandó tárgyaláson tévesen állapította meg azt, hogy az alperes szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg, holott idézése nem volt szabályszerű, mivel az idézést a tárgyalás határnapján vette át. A alperes neve azonban hatályon kívül helyezés útján orvosolta az eljárási szabálysértéseket, a .../2012/22. számú ítéletet pedig hatályon kívül helyezte. Ezt követően a ... Kerületi Bíróság bírái elfogultságot jelentettek be, a alperes neve az eljárásra a ... Kerületi Bíróságot jelölte ki. A ... Kerületi Bíróság folyamatosan tűzött tárgyalásokat, tájékoztatott a bizonyítási teherről. Két alkalommal a tárgyalás nem volt megtartható, mert a felperes idézése nem volt szabályszerű. A 2017. december 12-i tárgyaláson a felek szabályszerű idézés ellenére nem jelentek meg. Az alperes a szünetelés megállapításával eljárási szabálysértést követett el, ezt a másodfokú bíróság a megszüntető végzés hatályon kívül helyezésével orvosolta.

Az elsőfokú bíróság álláspontja ezért az volt, hogy nem volt inaktív időszak, nem volt olyan jelentős késedelem, amely alapjog sértést okozna. Az időmúlást több alkalommal objektív ok eredményezte, mint az idézés szabályszerűtlensége, felterjesztés miatti iratok hiánya, kizárás miatti intézkedés. A felek részéről felmerült okok hozzájárultak az eljárás elhúzódásához. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az eljárási hibák a másodfokú eljárásokban orvoslásra kerültek, azok nem érték el az alapjogi sérelem szintjét.

II.

A személyiségi jogi perben a felperes keresetlevele 2012. május 4-én érkezett a bírósághoz, 2017. október 31-én hozott az alperes ítéletet, amely 2018. január 3-án emelkedett jogerőre. Az elsőfokú ítélet szerint alperes 2013. január 1-jén végzésében állapította meg az eljárás félbeszakadását, 2016. május 19-én a félbeszakadást megállapító végzést megváltoztatta, az eljárást folytatta, ami kétségtelenül inaktív időszakot jelentett. Az alperes a felperest a 2013. március 5-én tartott tárgyaláson tájékoztatta az alperes bejelentéséről. A felperes akként nyilatkozott, hogy a tájékoztatást megértette, a végzéssel szemben a felek nem éltek fellebbezéssel. A felperes az eljárási kifogását évekkel később nyújtotta be, ezért nem állnak fenn az alapjogsértés feltételei. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint további inaktív időszak ezen eljárásban nem történt, ezért a felperes keresetét elutasította.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést. Ebben azt kérte, hogy a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, az eredeti kereseti kérelmének megfelelően. Ennek megfelelően kérte kötelezni az alperest összesen 1.600.000 forint megfizetésére, valamint a tőkeösszeg után a fizetési kötelezettséget megállapító ítélet jogerőre emelkedésének időpontjától számított törvényes kamat és perköltség megtérítésére.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete már az adott jogterületre vonatkozó alapelvek tekintetében is több ponton alapvetően téves, illetve részben kifejezetten jogszabálysértő is.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen ismertette a Pp. 2. § (3) bekezdését, mert abból hiányzik a bekezdés utolsó rendelkezése, miszerint a sérelemdíj illetve a kártérítés megítélését nem zárja ki, ha a bíróság nevében eljár személynek az okozott jogsértés közvetlenül nem volt felróható. A jogalkotó kógens rendelkezése szerint a Római Egyezmény 6. cikk (1) bekezdésével összhangban az észszerű időn belüli elbíráláshoz való alapjogséremlme objektív, felróhatóságtól független felelősséget alapol meg. Felperes szerint a kereset elutasításának indokai között rendszeresen megjelenik az alperesi felróhatóság hiánya, miközben az alperesi felróhatóság teljes mértékben irreleváns ebben az esetben. A felperes szerint téves az ítéleti indokolás hivatkozása a KGD1994. 68. eseti döntésre is. A hivatkozott eseti döntés egyrészt közigazgatási ügyben született, másrészt 1994-ben, azaz kereken 20 évvel a sérelemdíj jogintézményének bevezetése és a Római Egyezmény ratifikálása előtt.

A felperes szerint téves az az ítéleti megállapítás, hogy az észszerű pertartam megítélése során az egyes törvényi határidők egyáltalán nem számítanak, ezekkel egyáltalán nem is kell foglalkozni. A jogalkotó éppen azért határoz meg bizonyos eljárási cselekményekre szigorú határidőket, mert ezen cselekmények szükséges és észszerű határidő időtartamának az általa adott határidőket tekinti. Amennyiben a jogalkotó által egy-egy eljárási cselekményre adott határidő eredménytelenül telik el, akkor az ezen határidőt meghaladó időtartamot már inaktív időtartamnak kell tekinteni. Amennyiben az alperes rendszeresen túllépi a törvényi határidőket, az szükségszerűen vezet az eljárás tényleges időtartamának megnövekedéséhez, azaz az észszerű időn belüli elbírálás sérelméhez. Bár egy-egy ilyen határidő-túllépés önmagában nem feltétlenül eredményezi az észszerű időn belüli elbírálás sérelmét, de a rendszeres sorozatos határidő-túllépés igen.

A felperes szerint nemcsak azokat az időtartamokat kell inaktívnak tekinteni, amelyek alatt egyáltalán semmi nem történik, hanem azokat az időtartamokat is, amelyek alatt nem hatékony a pervezetés, illetve amelyek szükségtelen, indokolatlan késedelmet eredményeznek. Ez egyenesen következik a 8/1992. (I. 30.) AB határozatból. Ha az elsőfokú eljárást meg kell ismételteni, akkor ott az első fokon eljár jogszabálysértés ugyan orvoslást nyert, ugyanakkor viszont kárba veszik az eltelt idő, ami egyértelműen az észszerű időn belüli elbírálás sérelmét valósítja meg.

I.

A végrehajtás megszüntetése iránti per olyan rendkívüli sürgősségű, amelyben az első tárgyalást a keresetlevél beérkezésétől számított 15 napon belül meg kell tartani, a tárgyalást legfeljebb egy alkalommal, maximum 8 napra lehet elnapolni. Ebben az esetben a keresetlevélnek a ... Kerületi Bíróságra érkezésétől számított 23 napon belül tárgyalást kellett volna tartania. A másodfokú eljárásban hat hónapon belül illik megszületnie az ítéletnek. Ehhez képest 6 év telt el a jogerős ítélet meghozataláig. Az EJEK gyakorlatában a szükséges pertartam 20%-os túllépését már jelentős késedelemnek kell tekinteni, az öt éven túli elhúzódást pedig soronkívüliséget nem élvező ügyben sem lehet már tolerálni. Erre is tekintettel a normális és szakszerű eljárás esetén szükséges pertartam 12-szeresét nem lehet megmagyarázni.

Az elsőfokú bíróság ítéletének tényállásában a megállapításokat iratellenesnek tartotta. A 2. oldalon az első hatályon kívül helyező végzés dátumaként 2012. július 3. napja szerepel, holott ez valójában június 3. napja, tehát egy hónappal korábbi.

A 2. oldalon az áll, hogy miután a végrehajtó a bírói felhívásnak 2012. augusztus 15-én csak részben tett eleget, a bíróság 2012. július 16-án ismételt felhívást intézett hozzá, ami értelemszerűen kronológiai képtelenség.

A 3. oldalon az áll, hogy a alperes neve azért zárta ki a ... Kerületi Bíróságot, mert **K.L.** felperes a alperes nevekkel szemben pert indított. A felperes szerint ez fogalmai képtelenség, mert a Pp. nem ismer ilyen kizárási okot. Másrészt, amennyiben a perindítás kizárást alapolna meg, akkor a alperes

nevekel szemben indított per értelemszerűen a alperes neve és az alá tartozó összes kerületi bíróság kizárását alapozná csak meg, nem pedig egy önálló jogi személynek eleve nem minősülő kerületi bíróság kizárását. A valóság ezzel szemben az, hogy a ... Kerületi Bíróság elnöke először aláíratta mind a 31 bíróval, hogy nem elfogultak **K.L.-lel** szemben, majd, amikor másodszor is hatályon kívül helyezésre került az ítélet, akkor már egyszerűbb volt a bíróság részéről az elfogultság bejelentése, mint az újabb eljárás lefolytatása.

Hiányzik a tényállásból a 2014. december 12-i tárgyalás tekintetében az a lényeges körülmény, hogy a felperes korábban kérte a tárgyalások távollétében történő megtartását, így a felek meg nem jelenése perakadályt nem jelentett. Hiányzik az is, hogy a Pp. kógens rendelkezése kizárja a szünetelés lehetőségét a végrehajtás megszüntetése iránti perben.

A felperes álláspontja szerint az egyes eljárási cselekmények részletezésénél az elsőfokú bíróság teljességgel figyelmen kívül hagyta az egyes általa részletezett cselekményekre adott törvényi határidőket és ezen cselekmények tényleges időtartamát. A jogalkotó a végrehajtás megszüntetése iránti perekben a teljes körű előkészítésre 15 napot biztosít. A tárgyalást csak különösen indokolt esetben, legfeljebb egyszer és maximum 8 napra lehet elhalasztani. A felperes szerint 23 napon belül a felek, illetve a végrehajtó által prezentált bizonyítékok alapján ítéletet kell hozni. Nincs tehát helye semmilyen további halasztásnak, további bizonyítási lehetőségek biztosításának. Értelemszerűen ugyanezek a szabályok érvényesek a hatályon kívül helyezéseket követő megismételt eljárásokban is, nincs helye különféle iratbeszerzések, nyilatkoztatások ürügyén halasztásnak, a másodfokú hatályon kívül helyező végzés megérkezését követően az elsőfokú bíróság ismét csak 15 napon belül köteles érdemben tárgyalni, és maximum 8 napra, legfeljebb egyszer napolhat. Azaz mindazt, amiről az elsőfokú ítélet szól, ennyi idő alatt, maximum 23 nap alatt le kell bonyolítani, amire éppen azért van ténylegesen is lehetősége, mert a bizonyítékok prezentálása a feleket, illetve a végrehajtót terheli, a bíróság pedig mellőzni köteles az elkésett bizonyítást.

A felperes hangsúlyozta, hogy a felperes sérelemdíjra való jogosultságát csak és kizárólag egy esetlegesen felperesnek felróható, jelentős késedelmet okozó mulasztás zárhatja ki. A másik fél magatartása nem bírhat relevanciával a per tekintetében. Másrészt felperes akkor is jogosult sérelemdíjra a Pp. 2. § (3) bekezdés utolsó fordulata szerint, ha a késedelem az eljáró bíróságnak közvetlenül nem volt felróható.

Felperes szerint az indokolás hiányos, mert nem tért ki arra, hogy milyen körülmények között került sor végül a ... Kerületi Bíróság kizárására. A kizárás alkalmával ugyanis előbb 31 bíró kijelentette, hogy nem elfogult, majd egyszerre jelentett be elfogultságot. A 2013. március 8-ai ítéletet a másodfokú bíróság hatályon kívül helyezte, azonban ezzel megint csak elveszett több, mint egy év.

Irrelevánsnak tartotta, hogy a ... Kerületi Bíróság folyamatosan tűzött ki tárgyalásokat, mert az alperes összesen kettő tárgyalást tűzhetett volna ki, 23 napon belül mindenképpen ítéletet kellett volna hoznia. Ezt követően a másodfokú bíróság csupán a per jogszabálysértő megszüntetését orvosolta, az azt megelőző kifejezett jogszabályi tiltás ellenére megállapított szünetelést és az ezzel keletkezett fél év inaktív időtartamot azonban nem. Az elsőfokú bíróság teljességgel figyelmen kívül hagyta, hogy a jogalkotó a tárgyalások több alkalommal történő elhalasztását nem teszi lehetővé, legfeljebb egy alkalommal, maximum 8 napra engedi meg a tárgyalás elhalasztását. A keresetlevél nem illetékes bíróságnál történő előterjesztése nem játszott szerepet az eljárás elhúzódásában. A felek egyike sem mulasztott el egyetlen tárgyalást sem jogszabálysértő módon, **K.L.** kérte a tárgyalás távollétében történő megtartását, így a tárgyalásoknak a fél távollétében történő megtartásának sem volt semmilyen törvényes akadálya. Felperes szerint az idézések

szabályszerűtlensége kifejezetten a bíróságnak volt felróható, mert ebben az esetben az idézést nem postai úton, hanem bírósági kézbesítő útján kell eljuttatni a felekhez. A felek passzivitása pedig ugyancsak nem bírhat relevanciával, miután a bíróságnak a felek által határidőn belül benyújtott bizonyítékok alapján döntést kellett volna hoznia.

A per a ... Kerületi Bíróságon 2011. szeptember 16-án indult, legkésőbb 2011. október 1-jén tárgyalni kellett volna. Az ettől az időponttól a tényleges tárgyalásig eltelt több, mint 1 hónap alatt semmi sem történt, ez inaktív időszaknak minősül. A 2011. november 7-i tárgyalást legfeljebb 8 napra lehetett volna elnapolni, az ezt meghaladó 44 nap alatt ugyancsak nem történt semmi, ez a másfél hónap is inaktív időszaknak minősül. A 2011. december 19-i ítélettel szembeni fellebbezés ügyében a másodfoknak az eljárási törvény szerint maximum 4 hónapon belül, a soronkívüliségre tekintettel pedig az egész országban érvényesülő felezéses elvárás szerint 2 hónapon belül tárgyalnia kellett volna, de az ezt meghaladó időszakban ugyancsak semmi nem történt, azaz a 2012. június 3-i másodfokú altatás során ugyancsak minimum 1, de az elvárás szerint számolva 3 hónap inaktív időszak mutatható ki. A hatályon kívül helyezést követően a hatályon kívül helyező végzés megérkezését követően ismét csak életbe lépett a 15 napon belüli tárgyalás követelménye, amit maximum 1 alkalommal, legfeljebb 8 napra lehetett volna elnapolni. A végrehajtónak küldött ismételt felhívás kifejezetten jogszabálysértő, az eredeti felhívást ugyanis azzal kell kiküldeni, hogy amennyiben az abban foglaltaknak a végrehajtó nem, vagy hiányosan tesz eleget, akkor a bíróság a döntését a hiányos adatok alapján hozza meg. Ismételt felhívásnak tehát nem volt helye felperes szerint. Rámutatott arra, hogy a végrehajtó augusztus 15-i teljesítése hiányosságaira nem lehetett július 16-án reagálnia a bíróságnak. A kizárási kérelem nem akadályozta annak, hogy az elsőfokú bíróság tárgyaljon és ítéletet hozzon a felperes szerint. Felperes szerint megállapítható, hogy az eljárási törvény kógens 15 napos rendelkezéseivel szemben a tárgyalás megtartására közel 9 hónap után került sor, amire nincs és nem is lehet törvényes magyarázat.

A felperes kiemelte, hogy a ... Ítélet tábla .../2018/4/I. számú jogerős ítéletében **K.L.-nek** kifejezetten erre a 9 hónapra számolt 300.000 forint sérelemdíjat, kihangsúlyozva, hogy a soronkívüliségre és a per tárgyának igen egyszerű voltára is tekintettel a hatályon kívül helyezés és az újabb tárgyalás között aránytalanul hosszú idő telt el.

2013. március 8-ai ítéletet követően az alperesi bíróság az ítélet kiegészítése iránt 2013. június 26. napjára újabb tárgyalást tűzött ki, ami a tárgyalási időköz 3 napra történt leszűkítésének ismeretében ismét jogellenes, mert eleve nem lehetséges 8 napnál hosszabb halasztás ilyen ügyben. Ez a négy hónap ismét csak teljes egészében inaktív időszaknak minősül. A 2013. július 17-től 2014. január 14-ig másodfokon fél év telt el érdemi eljárási cselekmény nélkül. Az újabb ítélettel szembeni fellebbezés ügyében a másodfoknak az eljárási törvény szerint maximum 4 hónapon belül, a soronkívüliségre tekintettel pedig az egész országban érvényesülő felezéses elvárás szerint pedig két hónapon belül tárgyalnia kellett volna. Az ezt meghaladó időszakban ugyancsak semmi nem történt, 4 hónap inaktív időszak mutatható ki. A per következő szakasza a második hatályon kívül helyezést követően, immár a ... Kerületi Bíróságon 2014. június 27-től kezdődött, az eljáró bíróságnak legkésőbb 2014. július 12-én tárgyalni kellett volna. Ehhez képest egészen 2014. szeptember 18-ig nem történt semmi, ami újabb közel három hónap inaktív időszakot jelent. Felperes szerint a bíróság sorozatos mulasztásai eredményeként csak 2014. december 12-én került sor arra a tárgyalásra, amit eredetileg 2014. október 8-án szeretett volna megtartani. Ez újabb 2 hónap inaktív időszakot jelentett. Arra nincs magyarázat, hogy a 2014. december 12. napjára vonatkozó igazolási kérelem elutasításáról szóló végzés miatt 2015. március 16-án emelkedett jogerőre. Ezt követően került sor a jogellenes szünetelésre, így ez teljes hat hónap inaktív időszaknak minősült. 2015. június 29-től 2016. február 18-ig másodfokon most már közel 8 hónap telt el érdemi eljárási cselekmény nélkül. A megszüntetéssel szembeni fellebbezés ügyében a másodfoknak az eljárási törvény szerint

maximum 4 hónapon belül a soronkívüliségre tekintettel pedig az egész országban érvényesülő felezéses elvárás szerint pedig két hónapon belül tárgyalnia kellett volna. Az újabb másodfokú eljárás során ugyancsak minimum 4, de az elvárás szerint számolva 6 hónap inaktív időszak mutatható ki. A folytatásban megint csak élt a 15 napos előírás, ehhez képest 2016. március 29-től a május 26-i tárgyalásig 15 nap helyett ennek a négyszerese, 2 hónap telt el érdemi eljárási cselekmény nélkül, ami újabb másfél hónap inaktív időszakot jelentett. Az újabb másodfokú eljárásban 2016. december 8-ra tűzte ki a tárgyalást az alperesi törvényszék, ez ismét csak több mint hat hónap, az újabb ítélettel szembeni fellebbezés ügyében a másodfokú bíróságnak az eljárási törvény szerint maximum 4 hónapon belül, a soronkívüliségre tekintettel pedig az egész országban érvényesülő felezéses elvárás szerint pedig két hónapon belül tárgyalnia kellett volna. Az ezt meghaladó időszakban ugyancsak semmi nem történt, azaz az újabb másodfokú altatás során ugyancsak minimum kettő, de az elvárás szerint számolva 4 hónap inaktív időszak mutatható ki. Ez összesen minimum 37 hónap, illetve a soronkívüliséggel kapcsolatos elvárást is figyelembe véve 43 hónap inaktív időszak.

II.

A személyiségi jogi perrel összefüggésben álláspontja szerint az ítéleti tényállásban iratellenes megállapítások vannak. 2014. május 7-én a per folytatását célzó beadványt adott be, amelyben kifejtette, hogy nem történt jogutódlás, így a per félbeszakadása sem következett be.

A felperes szerint hiányzik a tényállásból, hogy **K.L.** 2016. április 6-án közérdekű bejelentésben hívta fel a törvényszék elnökének figyelmét a felperes ügyében megállapított félbeszakadás problémájára. Ugyanakkor hiányzik a tényállásból, hogy 2016. május 5-én a Pp. 114/A. § szerinti kifogást nyújtott be.

A jogsértő módon megállapított félbeszakadás miatt három teljes év inaktív időszak volt megállapítható, ami a teljes pertartam több mint fele. A per félbeszakadásának megállapításával szemben nemcsak magával a megállapítással szembeni fellebbezés minősül jogorvoslati kérelemnek, hanem a per folytatására irányuló kérelem is, illetve a per elhúzódása miatti kifogás is. A felperes már 2014. március 7-én érkezett az eljárás folytatását kérő beadványt, de az nem vezetett eredményre. Ettől számítva több, mint két éves inaktív időszak mindenképpen a per elhúzását jelenti. Álláspontja szerint egy laikustól nyilvánvalóan nem várható el, hogy felismerjen egy olyan jogszabálysértést, amit egy tapasztalt törvényszéki bíró sem ismer fel, megértse a jogutódlás bonyolult fogalmát, illetve a per félbeszakadásának jogi feltételeit.

Ugyanakkor a perben ezt meghaladóan is voltak inaktív időszakok, amelyekről még csak szó sem esett. A keresetlevél benyújtásától közel 6 hónap telt el az első tárgyalásig, ami a törvényben előírt maximum négy hónapot jelentősen meghaladja, ezalatt egy iratbekérést számítva semmi más nem történt, ami már a per kezdetén is 2 hónap inaktív időszakot jelentett. A félbeszakadás megállapításának mellőzését 2016. május 19-én hozta meg az alperesi törvényszék. Ehhez képest csak november 29-én tartotta meg a következő tárgyalást, ami a 4 hónapos törvényi előíráshoz képest még az ítélkezési szünet figyelembevételével is újabb 2 hónap inaktív időszakot jelent. A 2017. március 21-én tartott érdemi tárgyalást és az azt követő 2017. október 31-i tárgyalás között eltelt mintegy 7 hónap még az ítélkezési szünet figyelembevételével is, újabb két hónap inaktív időszakot jelent. Összesen tehát a három évet meghaladó nem létező félbeszakadás megállapításából eredő inaktív időszakot meghaladóan további fél év inaktív időszak is egyértelműen kimutatható a perben.

Alperes fellebbezési ellenkérelmében azt indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján annak helyes indokaira figyelemmel hagyja helyben és a felperest a perköltség megfizetésére kötelezze.

Álláspontja szerint az első fokon eljáró bíróság érdemben megalapozott, a jogszabályoknak megfelelő ítéletet hozott, az eljárás során jogszabálysértés nem történt. Az elsőfokú bíróság érdemben helyes döntésében a perbeli bizonyítékokat megfelelően értékelte, abból helyesen állapította meg a kereset elbírálása szempontjából releváns tényállást. Mindebből okszerűen vonta le a keresetet elutasító döntését, amelyet kellően meg is indokolt.

I.

A végrehajtás megszüntetése iránti perrel kapcsolatosan az alábbi volt az álláspontja. A felperes keresete teljes mértékben alaptalan, ugyanis a Pp. 2. § (3) bekezdés alkalmazhatóságához szükséges kár bekövetkezését a felperes nem bizonyította, de még csak nem is állította. A kár, mint fogalmi elem hiányában részére méltányos elégtételt biztosító kártérítés iránti kereset nem lehet alapos. **K.L.** felperes által felperes neve alperes ellen végrehajtás megszüntetése iránt folyamatban lévő per 2011. szeptemberben indult, ezért az alapperrel összefüggésben érvényesített igények a Pp. 2011. július 3-tól 2011. december 21-ig hatályos rendelkezései alkalmazandók. Eszerint a Pp. 2. § (1) bekezdését szó szerint idézte. Felhívta a Ptk. 355. § (4) bekezdését, a Fővárosi Ítéltábla .../2018/13/II. és a Kúria .../2016/9. számú ítéletében foglaltakat. A felperes az elsőfokú eljárásban nem állította, de még fellebbezésében sem utalt arra, hogy bárminemű vagyoni vagy nem vagyoni hátrány szenvedett volna. A Pp. 2. § (3) bekezdés alkalmazhatóságának feltétele valamilyen hátrány kimutatása, amire vonatkozóan a perben állítás sem történt. E törvényi feltétel hiányában pedig a kereseti kérelem teljesíthetőségét az sem alapozza meg, ha a befejezés annak lehető legrövidebb időtartamához képest késedelmet szenvedett (BH2019. 81.).

Felhívta a Pp. 2. § (2) bekezdését. A jogalkotó egyértelmű szándéka, hogy a felek perben tanúsított magatartásának értékelésétől eltekinteni nem lehet, mert nyilvánvalóan kihatással van a pertartamra a jóhiszemű pervitel hiánya és a perelhúzó magatartás miatt akkor is, ha a bíróság a maga eszközeivel mindent megtesz annak megakadályozására. Nyilvánvalóan nem várható el az adott bíróságtól a lehető legrövidebb pertartam alatti befejezés akkor, amikor a pertartam jelentős részét a felek rosszhiszemű és perelhúzó magatartásának szankcionálása teszi ki. Az alapper felperese kirívóan rosszhiszemű perelhúzó magatartást tanúsított. A sorozatos kizárási kérelmek, a tárgyalások elmulasztása, a bírói felhívások ellenére a nyilatkozattétel sorozatos elmulasztása pedig olyan körülmények, amelyek az eljárás tartalmát elkerülhetetlen módon alperes eljárásától teljes mértékben függetlenül növelték. Az eljáró bíróságok a Pp. szabályainak megfelelően jártak el, amikor a kizárás iránti kérelmeket elintézték, a mulasztások kapcsán eljárak. Az eljárás időtartamához az alapper felperesének rosszhiszemű és perelhúzó magatartása vezetett.

Tévesnek tartotta a felperes hivatkozását és számítását arra vonatkozóan, hogy az elsőfokú eljárásnak 23 napon belül, illetve a másodfokú eljárásnak hat hónapon belül be kellett volna fejeződnie, mert a végrehajtási perekre és a félbeszakadásra vonatkozó egyéb határidőket együttesen kell alkalmazni. Alapvetően tévesnek tartotta azt az érvelést, amely pusztán az egyes percaselekmények között eltelt idő számítására épül, nem pedig az eljárás egészét tekinti a tisztességes eljáráshoz való jog vizsgálatakor. Az Emberi Jogok Európai Egyezményének az Alkotmány 57. § tartalmához és szerkezetéhez mintát adó eljárési garanciákat tartalmazó cikkei általában elfogadott értelmezése szerint a fair trial olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni [6/1998. (III. 11.) AB határozat]. A Kúria elvi élel mutatott rá, hogy a tisztességes eljáráshoz való jog megítélésénél is értékelni kell az eljárás teljes egészét. Amennyiben az eljárás tisztességtelenségével kapcsolatos hiányosság orvosolható az eljárás másik szakaszában, nem sérül az érintett tisztességes eljáráshoz való joga (Pfv.21.556/2016/9.). A fentiek okán az egyes jogorvoslati eljárások, továbbá a jogorvoslattal érintett elsőfokú eljárások időtartama nem számítható hozzá a Pp. 2. § (3) bekezdés értékelése során megállapítható pertartamhoz. Az eljárás egészét vizsgálva helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felperesnek a per észszerű időn belüli befejezéshez való joga nem sérült.

II.

A személyiségi jogi perrel összefüggésben az alperes arra hivatkozott, hogy a Pp. 2. § (3) bekezdés 2012. május 4. napján hatályos változatlan tartalmú alkalmazhatóságához szükséges kár bekövetkezését felperes nem bizonyította, de még csak nem is állította. A kár, mint fogalmi elem hiányában részére méltányos elégtételt biztosító kártérítés iránti kereset nem lehet alapos.

A felperes a keresetének lényegét képező félbeszakadást megállapító határozat ellen jogorvoslattal nem élt, ezért a Pp. 2. § (3) bekezdés konjunktív feltételeiből a kár bekövetkezésének hiányán túl a jogorvoslati eljárás kimerítése is hiányzik. A személyiségi joggal kapcsolatos igényt ezért az elsőfokú bíróság helyes indokkal helyesen utasította el. Utóbb előadott azon érvelése, hogy a jogutódlás bonyolult jogintézményét nem ismerte fel, nem adhat kellő indokot arra, hogy a jogorvoslat hiányát pótolja. A felperes nem volt elzárva attól, hogy jogi képviselő segítségét vegye igénybe. Emellett a felperest a 2013. március 5. napján megtartott tárgyaláson az eljáró bíróság tájékoztatta az alapperi alperes bejelentéseiről, a felperes pedig akként nyilatkozott, hogy a tájékoztatást megértette. Ezt követően állapította meg a bíróság a tárgyaláson a félbeszakadást.

A fentiekén túl a személyiségi jogi per összességében nem haladta meg az észszerű pertartamot, de olyan inaktív időszak sem volt, ami a felperes által hivatkozott alapjogi sérelmet megvalósította. A Pp. 2. § (3) bekezdés helyes értelmezése szerint a sérelmet szenvedett fél alapvető jogait ért sérelemre hivatkozással követelhet méltányos elégtételt biztosító kártérítést, azaz a vagyoni vagy nem vagyoni hátrány bekövetkezése a kártérítés megítélésének feltétele. Ennek hiányában a kártérítés iránti igény a jogsértés fennállása mellett is elutasítandó. Ezen állásponttal egyező következtetésre jutott a Kúria is, amikor elvi élel mondta ki, hogy a személyiségi jogsértés megállapításának nem automatikus következménye a sérelemdíj megítélése. A körülmények bírói mérlegelése adott esetben azt is eredményezheti, hogy a jogsértő nem kötelezhető sérelemdíj megfizetésére (BH2016. 241.), ezért a jogellenesség megállapíthatósága esetén is bizonyításra szorult volna a felperes részéről, hogy milyen típusú hátrányok érték, illetve ezek alperesi jogellenességgel való okozati összefüggése is. A felperes az elsőfokú eljárásban nem állította, de még fellebbezésében sem utalt arra, hogy bárminemű vagyoni vagy nem vagyoni hátrányt szenvedett volna, ezért a nem vagyoni kártérítésre irányuló kereset nem lehet alapos. A másodfokú eljárásban perköltséget nem igényelt.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a kereset elbírálása szempontjából irányadó bizonyítást lefolytatta, beszerezte a ... Bíróságon 2011. június 22. napján .../2011. számon végrehajtás megszüntetése és a alperes neven 2012. május 4-én megindult személyiségi jog megsértése iránt indult perek iratait. A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a tényállást helyesen állapította meg. A felperes fellebbezési érvelésével szemben a alperes neve, mint másodfokú bíróság .../2012/5. számú végzését a rendelkezésre álló eredeti iratok szerint 2012. július 3. napján hozta meg, ezt az időpontot az elsőfokú bíróság helyesen határozta meg. Ugyan a felperes arra alappal hivatkozott a fellebbezésben, hogy ... Kerületi Bíróságon folytatódó perben a végrehajtót alperes 2012. augusztus 1. napján kereste meg, a végrehajtó ismételt felhívásának 2012. július 16-ai időpontja téves, ezen lényegtelen pontatlanságnak azonban az ügy megítélése és a kereset eldöntése szempontjából sem volt jelentősége. A tényállás kiegészítése sem mutatkozott szükségesnek, mert az elsőfokú bíróság által megállapított tények alapján a kereset elbírálásának akadálya nem volt.

Az elsőfokú bíróság az alkalmazandó jogszabályt helyesen hívta fel. Mivel a felperes által a kereset tárgyává tett eljárások 2011. június 22. és 2012. május 4. napján indultak, a 2013. évi CLXXVII. törvény 54. § alapján a felperes nem vagyoni hátrányból eredő igényét az 1959. évi IV. törvény

alapján kellett elbírálni, ekként ezzel összhangban a kereset elbírálásánál az 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 2. § (3) bekezdésének 2014. március 15. napját megelőzően hatályos rendelkezéseit kellett alkalmazni. A Pp. 2. § (3) bekezdését ugyan hiányosan idézte, annak 2. és 3. mondatát már nem hívta fel. Az indokolás hiányossága azonban a másodfokú eljárás során orvosolható. A Pp. 2. § (3) bekezdés teljes szövege szerint az (1) bekezdésben foglaltak teljesítésének elmulasztása esetén a fél - az alapvető jogait ért sérelemre hivatkozással - méltányos elégtételt biztosító kártérítésre tarthat igényt, feltéve, hogy a sérelem a jogorvoslati eljárásban nem orvosolható. Az igény elbírálása során a bíróság soron kívül jár el. A kártérítés megállapítását nem zárja ki, ha a bíróság nevében eljáró személynek az okozott jogsérelem közvetlenül nem volt felróható.

A felperes arra is alappal hivatkozott, hogy a perben a KGD1994. 68. eseti döntés nem alkalmazható, mert az annak alapját képező perben a kereset elbírálásának alapját a Ptk. 349. § rendelkezései képezték, jelen perben viszont a felperes a keresetet a jogviták észszerű határidőn belül történő befejezéséhez fűződő alapjogi sérelemre alapította, amire a Pp. 2. § (3) bekezdés teremtett a 2003. július 1. napján kezdődő eljárások alapján anyagi jogalapot. Ennek azonban az ügy megítélése szempontjából úgyszintén nem volt ügyszintű jelentősége.

Az elsőfokú bíróság helytállóan a vizsgált peres eljárások egészét, nem pedig az egyes eljárási szakaszokat vizsgálta. A peres eljárás elhúzódására hivatkozó kártérítés iránti keresetnél ugyanis a Pp. 2. § (1) és (2) bekezdése a per befejezése észszerű időtartama meghatározásának tulajdonít jelentőséget, és a Pp. 2. § (3) bekezdése is az első- és a másodfokú eljárás összefüggéseire utal. Ebből pedig az következik, hogy a Pp. 2. § (3) bekezdésére alapított kereset esetén az egész peres eljárás időtartamát kell vizsgálni, vagyis azt, hogy a jogvita tárgyára és természetére figyelemmel más hasonló ügyekhez képest az adott per (az első- és másodfokú eljárást együttvéve) tovább tartott-e. Az alapelv érvényesülését ekként nem eljárási szakaszonként, vagy eljárási cselekményenként kell értékelni, hanem arról a per egésze tekintetében kell állást foglalni. Ezzel összhangban áll az EJEK gyakorlata is [König v. Germany (6232/73. 1978. június 28.)], ami szerint a hosszpanaszok nem bonthatóak le egyes elhúzódó eljárási cselekményekre, a figyelembe veendő időszak mindig felöleli az eljárás egészét. Az észszerű eljárási hossz megítélésénél figyelembe kell venni az ügy bonyolultságát, a felperes és az alperes magatartását, az ügy jelentőségét [Börscök Bodor v. Hungary (14962/03.)]. Ebből következik az is - és erre a felperes helyesen hivatkozott -, hogy önmagában nem teszi a keresetet megalapozatlanná, ha a polgári perben eljáró bíróságok az ügyben folyamatosan intézkedtek, de a per befejezéséhez ezek az intézkedések nem vittek közelebb. Alapvető elv, hogy ha az egyes eljárási cselekmények az eljárás során megfelelő időtartamban történtek meg, attól még az eljárás egésze meghaladhatja az észszerű időtartamot [Deumeland v. Germany (9384/81., 1986. május 29.)]. Nem az egyes intézkedések vagy mulasztások elhúzódása a lényeges, hanem az egész eljárás hossza, amihez természetesen az egyes mulasztások, késedelmes intézkedések hozzájárulhatnak.

A Fővárosi Ítélet tábla az alapeljárásokkal összefüggésben az alábbi megállapításokat teszi.

I.

Téves az elsőfokú bíróság azon álláspontja, hogy a végrehajtás megszüntetése iránti perben nem volt olyan inaktív időszak és nem volt olyan késedelem, ami az alapjog sérelmét okozta. Nem lehet figyelmen kívül hagyni, hogy a Pp. 370/A. § (1) bekezdés alapján a végrehajtás megszüntetése iránti perben a bíróság soron kívül köteles eljárni, mert a per mielőbbi befejezéséhez az adós méltányolható érdeke fűződik. Ennek érdekében a Pp. 370/A. § (1)-(6) bekezdés az eljárás

gyorsítása érdekében számos eljárási garanciát tartalmaz. Értékelni kellett, hogy ugyan az alperes által elkövetett számos eljárási szabálysértést a másodfokú bíróság a hatályon kívül helyező végzésekkel (.../2012/5., .../2013/10., .../2015/4.) orvosolta, az újra és újra megismételt eljárások azonban az egyébként igen egyszerű jogi megítélésű per tartalmát extrém módon hosszabbította meg még abban az esetben is, ha az alperes egyes halasztásaira egyébként valóban objektív okból került sor. Az alapjogsértés megítélése során az elsőfokú bíróság tévesen értékelte a felperessel szemben álló peres fél magatartását, de azt is, hogy alperes a tárgyalásokon nem jelent meg, mert alperes a keresetet az első tárgyaláson 2011. november 7-én elismerte, valójában az ügy befejezését nem a felperes távolmaradása késleltette. A fellebbezés mégsem vezetett eredményre a következő okokból.

A Ptk. 355. § (4) bekezdés alapján kártérítés címén a károkozó körülmény folytán a károsult vagyonában beállott értékcsökkenést és az elmaradt vagyoni előnyt, továbbá azt a kárpótlást vagy költséget kell megtéríteni, amely a károsultat ért vagyoni és nem vagyoni hátrány csökkentéséhez vagy kiküszöböléséhez szükséges. A felperes az eljárás során nem állította, hogy vagyonában értékcsökkenés következett be, vagyoni előnytől esett el, avagy költsége merült fel. Nem vagyoni hátránnyal összefüggésben a felperes a keresetlevélben tényelőadást nem tett, a követelt 1.600.000 forintot álláspontja szerint az elhúzóadás mértéke önmagában indokolta. Személyes meghallgatása során a 22.P.20.097/2018/10. számú tárgyalási jegyzőkönyv szerint azt adta elő, hogy a peres eljárás számára stresszállapotot jelent. A 10/F/1. számú beadványban pedig előadta, hogy az őt ért sérelem mibenlétét köztudomásúnak kell tekinteni. Az EJEK gyakorlatában figyelembe vett pszichés sérelmeket felsorolta, bekövetkezésükről azonban nem nyilatkozott. Arra hivatkozott, hogy a több éves huzavona után a bizonyítékok elenyésztek, a bizonyítás elnehezült. Fellebbezésében azonban már ezt sem állította, érvelésében kizárólag az alperes jogellenes eljárási lépéseinek részletezésére, mulasztásai levezetésére szorítkozott. A végrehajtás megszüntetése iránti perben azonban az eljárás kétségtelen elhúzóadását közel sem a bizonyítás nehézsége eredményezte, az eljárás során jelentős bizonyítás nem történt, ennek hátrányos hatása a felperest nem érintette. Az eljárás pszichés teherként történő érzékelése egyéntől függő, ez köztudomású tényként nem fogadható el, különös tekintettel arra, hogy alperes a perben kifejezetten passzív magatartást tanúsított, az eljárás befejezésének elhúzóadását az eljárás során nem, csak a jelen perben a keresetben sérelmezte. Az alperes helyesen hivatkozott arra a fellebbezésben, hogy a Pp. 2. § (3) bekezdésének alkalmazhatóságának feltétele valamilyen hátrány kimutatása, amire jelen perben a felperes alappal nem hivatkozott. E törvényi feltétel hiányában pedig a kereseti kérelem teljesíthetőségét az sem alapozza meg, ha a per befejezése annak lehető legrövidebb időtartamához képest bírói mulasztás, eljárási hiba miatt késedelmet szenvedett.

II.

A alperes neve előtt folyamatban volt személyiségi joggal kapcsolatos perrel összefüggő kereset elbírálásánál azt kellett szem előtt tartani, hogy a Pp. 2. § (3) bekezdés nem jelent új jogorvoslati fórumot, a felperes ekként a számára kedvezőtlen jogerős döntés felülbírlatát sem kérheti. Éppen ezért a perben nem érhető el az, hogy a bíróság a 2013. március 5. napján meghozott végzés jogszerűségéről állást foglaljon. Az elsőfokú bíróság emellett helyesen foglalt állást abban, hogy a felperes az eljárás félbeszakadásával összefüggő, egyébként években mérhető inaktív időre nem vagyoni kártérítés iránti keresetet nem alapíthat, mert a végzés ellen a felperes fellebbezést nem terjesztett elő. A felperes az eljárás szabálytalanságát a rendelkezésre álló iratok alapján először 2016. május 11. napján sérelmezte, annak nincs jelentősége, hogy más eljárásokban harmadik személyek ezzel az eljárással összefüggésben véleményt nyilvánítottak vagy jogi álláspontjukat kifejtették. 2016. május 19-én alperes intézkedett az iratok új számra lajstromozásáról, az eljárás

félbeszakadását ekkor mellőzte. Az eljárás félbeszakadással nem érintett szakasz tekintetében sem volt olyan lényeges mulasztás észlelhető, ami a per érdemi befejezését jelentősen elodázta volna.

A fent kifejtett részben eltérő indokok alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdés szerint helybenhagyta. Az alperes a másodfokú eljárás során perköltség iránti igényt nem érvényesített, e tárgyban az ítéltábla a határozathozatalt a Pp. 78. § (2) bekezdés alapján mellőzte. A felperes személyes költségmentességére tekintettel a le nem rótt fellebbezési illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. § alapján az állam viseli. A felperest képviselő pártfogó ügyvéd munkadíjáról az ítéltábla a Pp. 87. § (2) bekezdése szerint döntött.

Budapest, 2019. december 3.

Véghné dr. Szabó Zsuzsanna s.k.
a tanács elnöke, előadó

. Hegedűs Mária s.k.
bíró

. Balsai Csaba Zoltán s.k.
bíró